

Đồng thời, Bộ phải nghiên cứu lập quy hoạch, kế hoạch 5 năm và hàng năm, xây dựng chính sách về di dân xây dựng vùng kinh tế mới và chỉ đạo các địa phương thực hiện nhiệm vụ công tác này.

2. Ủy ban Kế hoạch Nhà nước, Bộ Tài chính bố trí kế hoạch và ngân sách hàng năm (ngoài các chương trình) để các tỉnh có dân di, các tỉnh có dân đến có vốn thực hiện các nhiệm vụ, các dự án sắp xếp dân cư theo đề nghị của Ủy ban Nhân dân các tỉnh với sự thỏa thuận của Bộ Nông nghiệp và Công nghiệp thực phẩm. Trước mắt cần tập trung giải quyết dứt điểm những điểm dân cư còn quá khó khăn.

3. Các Bộ, ngành liên quan khác như Lâm nghiệp, Giao thông vận tải, Thủy lợi, Y tế, Giáo dục và Đào tạo, Ủy ban Dân tộc và Miền núi... căn cứ chức năng của mình phải có kế hoạch cụ thể tham gia vào việc giải quyết tình trạng di cư tự do. Bộ Quốc phòng, Bộ Nội vụ chỉ đạo các đơn vị quân đội, cơ quan công an giúp đỡ đồng bào ổn định cuộc sống, giúp chính quyền các địa phương quản lý dân cư, giữ gìn an ninh chính trị, trật tự xã hội.

4. Để thực hiện Chỉ thị này, chính quyền các tỉnh có dân di, các tỉnh có dân đến có trách nhiệm:

- Cùng nhau bàn ngay kế hoạch, biện pháp cụ thể để trong năm 1996 giải quyết được những khó khăn gay gắt do tình trạng di cư tự do gây ra.

- Tiếp tục phối hợp chặt chẽ để giải quyết những vướng mắc tồn tại và những vấn đề mới phát sinh tiến tới giải quyết về cơ bản tình trạng di cư tự do.

Tùy tình hình, các tỉnh có thể hỗ trợ nhau dưới các hình thức hợp tác sử dụng lao động để phát triển kinh tế theo tinh thần cộng đồng trách nhiệm nhằm tạo điều kiện giải quyết tình trạng di cư tự do.

- Các ngành, các cấp trong từng tỉnh phải đưa nhiệm vụ ổn định dân cư vào kế hoạch hàng năm. Mỗi tỉnh phải chỉ định một cơ quan đủ năng lực làm đầu mối giúp Ủy ban Nhân dân tổ chức thực hiện nhiệm vụ công tác này.

5. Các cơ quan thông tin báo chí ở Trung ương và địa phương có trách nhiệm tuyên truyền giải thích để đồng bào hiểu rõ chính sách của Đảng, Nhà nước về di dân và xây dựng vùng kinh tế mới, về quyền cư trú của công dân và trách nhiệm quản lý dân cư của các cấp chính quyền theo pháp luật.

Giải quyết những khó khăn do tình trạng di cư tự do gây ra, đưa hoạt động di dân, phân bố lại lao động dân cư theo quy hoạch, kế hoạch là một

vấn đề bức thiết. Thủ tướng Chính phủ yêu cầu các Bộ, ngành, các địa phương liên quan phải khẩn trương tổ chức thực hiện Chỉ thị này.

Thủ tướng Chính phủ
VÔ VĂN KIẾT

CHỈ THỊ của Thủ tướng Chính phủ số 661-TTg ngày 17-10-1995 về khám chữa bệnh ngay cho những người bệnh bị cấp cứu hoặc chấn thương ngoại.

Sau khi có Nghị định số 95-CP ngày 27-8-1994 của Chính phủ về việc thu một phần viện phí, việc khám, chữa bệnh của hầu hết các bệnh viện đã có thêm một phần kinh phí phục vụ người bệnh. Nhờ vậy một số bệnh viện đã có điều kiện nâng cao chất lượng khám, chữa bệnh được nhân dân hoan nghênh. Song bên cạnh những gương tốt của một số bệnh viện và thầy thuốc về tinh thần thương yêu, hết lòng cứu chữa, chăm sóc người bệnh, vẫn còn không ít hiện tượng gây phiền hà cho người đến khám, chữa bệnh, thậm chí có nơi do thiếu trách nhiệm đã để xảy ra một số trường hợp đáng tiếc, bị xã hội lên án.

Trong khi các Bộ, ngành và các cấp chính quyền phải triển khai nhanh, đầy đủ Nghị định số 95-CP và chờ bổ sung những biện pháp cần thiết, trước mắt vẫn phải thực hiện ngay việc khám, chữa bệnh đối với những trường hợp không thể trì hoãn. Để thực hiện yêu cầu này, Thủ tướng Chính phủ chỉ thị:

1. Tất cả các cơ sở y tế trong cả nước khi nhận được người bệnh cấp cứu hoặc chấn thương ngoại phải tiến hành ngay việc khám, chữa bệnh, dù người bệnh thuộc đối tượng nào trong việc nộp viện phí. Sau khi người bệnh qua khỏi cơn nguy hiểm, cơ sở y tế mới xem xét tới việc thu viện phí của người bệnh theo các điều khoản của Nghị định số 95-CP ngày 27-8-1994.

2. Cơ sở y tế nào để xảy ra trường hợp người bệnh cấp cứu hoặc chấn thương ngoại do không được cứu chữa kịp thời gây hậu quả trầm trọng cho bệnh nhân hoặc dẫn đến tử vong, thì lãnh đạo cơ sở y tế đó và các cán bộ y tế trực tiếp khám, chữa bệnh phải bị xử lý hành chính hoặc truy cứu trách nhiệm hình sự như quy định tại Điều 7 Nghị định số 95-CP ngày 27-8-1994.

3. Để thực hiện các yêu cầu trên, các Bộ, ngành có liên quan cần thực hiện ngay các công việc sau đây:

Bộ Y tế có trách nhiệm:

- Lập kế hoạch hoàn thiện công tác cấp cứu phù hợp với tình hình phát triển xã hội; củng cố và tổ chức tốt hơn nữa hệ thống cấp cứu trong các bệnh viện và phối hợp với các ngành, các đoàn thể, đặc biệt là Hội Chữ thập đỏ để mở rộng hơn nữa mạng lưới sơ cứu, cấp cứu tại chỗ trong nhân dân. Bộ Y tế chịu trách nhiệm kiểm tra thường xuyên để kịp thời uốn nắn những thiếu sót và xử lý những vi phạm, biểu dương khen thưởng kịp thời những gương người tốt, việc tốt.

Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội có trách nhiệm: Triển khai việc cấp giấy chứng nhận cho người bệnh trong diện quá nghèo được miễn nộp một phần viện phí, mua thẻ Bảo hiểm Y tế cho các đối tượng thuộc chính sách quy định tại Nghị định số 95-CP ngày 27-8-1994.

Bộ Tài chính có trách nhiệm: Cấp kinh phí để Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội mua thẻ Bảo hiểm Y tế cho các đối tượng thuộc diện chính sách.

Ủy ban Nhân dân tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương có trách nhiệm: Chỉ đạo công tác tổ chức, bảo đảm cấp cứu người bệnh trong địa phương theo tinh thần Chỉ thị này. Trong trường hợp ngân sách Trung ương không cấp đủ thì ngân sách địa phương phải hỗ trợ trong việc bảo đảm đủ thuốc, trang thiết bị dụng cụ y tế và phương tiện vận chuyển trong cấp cứu người bệnh.

4. Giao cho Bộ trưởng Bộ Y tế phối hợp với các Bộ có liên quan hướng dẫn thực hiện Chỉ thị này, tổng hợp và báo cáo kết quả thực hiện lên Thủ tướng Chính phủ.

Các Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ, cơ quan thuộc Chính phủ và Chủ tịch Ủy ban Nhân dân các tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương phải tổ chức triển khai thực hiện ngay.

Thủ tướng Chính phủ
VÕ VĂN KIẾT

QUYẾT ĐỊNH của Thủ tướng Chính phủ số 664-TTg ngày 18-10-1995 về việc xuất khẩu sản phẩm gỗ và lâm sản.

THỦ TƯỚNG CHÍNH PHỦ

Căn cứ Luật Tổ chức Chính phủ ngày 30 tháng 9 năm 1992;

Căn cứ Luật Bảo vệ và phát triển rừng ngày 19 tháng 8 năm 1991;

Xét đề nghị của Bộ trưởng Bộ Lâm nghiệp tại Tờ trình số 1295-CNR ngày 20-5-1995,

QUYẾT ĐỊNH:

Điều 1.- Các nhóm sản phẩm chủ yếu nêu trong Quyết định này là các loại sản phẩm chế biến từ gỗ hoặc gỗ kết hợp với các loại vật liệu khác được hiểu như sau:

1. Hàng mỹ nghệ (bao gồm các sản phẩm mỹ nghệ làm thủ công và làm bằng máy, hoặc thủ công kết hợp máy) là những sản phẩm được chế biến bằng công nghệ chạm trổ, khắc, khảm, tiện, trang trí bề mặt hoặc sơn mài có giá trị văn hóa, mỹ thuật cao.

2. Hàng mộc cao cấp (bao gồm các loại bàn kê cả bàn thờ, ghế các loại, giường các loại kê cả sập, tủ các loại kê cả tủ tường, giá đỡ, giá treo các loại) là những sản phẩm được gia công, chế biến tinh vi, có chạm trổ, khắc, khảm, tiện, trang trí bề mặt hoặc sơn mài...

3. Các sản phẩm hoàn chỉnh là các sản phẩm nguyên chiếc hoặc có thể tháo rời, nhưng khi lắp ghép lại có thể dùng được ngay; phải qua các công nghệ bắt buộc gồm: sấy, cắt theo kích thước; bào, soi, rãnh, làm mộng; đánh bóng; trang trí bề mặt.

4. Mức độ gia công, chế biến của các nhóm sản phẩm nói tại Khoản 1, 2, 3 trên đây không phân biệt gỗ rừng tự nhiên và rừng trồng (trừ nhóm gỗ nguyên liệu giấy quy định tại Khoản 3, Điều 3 dưới đây).

Điều 2.- Cấm xuất khẩu các loại gỗ, lâm sản và sản phẩm chế biến từ gỗ, lâm sản sau đây:

1. Các loại gỗ, lâm sản và sản phẩm chế biến từ các loại gỗ, lâm sản thuộc nhóm IA trong Danh mục ban hành kèm theo Nghị định số 18-HDBT ngày 17-1-1992 của Hội đồng Bộ trưởng (nay là Chính phủ).

2. Gỗ tròn các loại ở mọi quy cách kích thước còn nguyên vỏ, đã bóc vỏ hay đã bào.

3. Gỗ xẻ các loại ở mọi quy cách kích thước chừa bao hoặc đã bao phẳng các mặt.

4. Gỗ bóc làm nguyên liệu sản xuất ván dán.

5. Song và mây nguyên liệu.